

Lavstniki in izdajatelji: Okrajni odbori SZDL Črnomelj, Kočevje in Novo mesto...

Dolenjski list

Tednik okrajev Črnomelj

Novo mesto

Belokranjski vinogradniki na nedeljskem posvetovanju v Metliki:

Zakon o vinu naj zaščiti vinogradništvo

Odbori Zvezne ljudske skupščine so že nekajkrat pretresali osnutek zakona o vinu...

novi bo terjala velike napore in znatna finančna sredstva...

V dostojnem razgovoru o vseh vprašanih vinogradništva so navzoči v glavnem poudarili...

vinogradnikov obračajo na ljudske predstavnike v Zvezni ljudski skupščini...

Pomisliki glede sedanjega načina plačevanja trošarine

Med ostalimi vprašanji vinogradništva so navzoči obravnavali še trošarino...

»To, da mi vsako leto s palico premerijo vino v sodu, me sila da vsaj nekaj vina skrijem pred merilci...

Čeprav je odkupna cena vina od 60 do 90 din s plačilnim davkom na promet proizvodov...

V Veliki Loki bodo 7. avgusta odkrili spomenik

Vse množične organizacije in društva, na čelu s pripravljanim odborom za postavitve spomenika padlim borcem...

Pridite 7. avgusta v čim večjem številu na praznik Velike Loke!

Dozvoljeno, Jadransko morje!

Dozvoljeno je, da se v naši državi, kjer imamo dovolj zdravilnih priradnih vin, prepove izdelava umetnih vin...

poznali samo z zemljevida. Tokrat pa smo spoznali del domovine, skalnato zemljo, ki jo obkroža prelepa modrina našega morja...

nu. Kdo bi našel vse zanimivosti, ki smo jih videli v tej dobi! Zadnje dni smo izkoristili mirno morje...

Obnova vinogradov je nujno potrebna, toda...

Da je belokranjsko vinogradništvo nujno potrebno obnoviti, je že dolgo znana stvar...

Kemija ima brez umetnih vin dovolj dela

Iz teh in drugih upravičenih razlogov se vinogradniki metliške občine v imenu vseh ostalih...

NAŠA PRVA SKRB: varnost človeka pri delu

Obiščite razstavo pripomočkov za higijensko in tehnično zaščito dela, ki bo v Novem mestu od 12. do 19. VIII.

varnost človeka pri delu

reš, temveč je še zlasti potrebno, da preprečujemo nesreče vnapreč. Zmanjšati jih bomo na ta način...

Volitve odbornikov LOMO Novo mesto

Prva točka dnevnega reda 30. redne seje LOMO Novo mesto, ki je bila 26. julija, so bile volitve enajstih odbornikov...

V drugi točki dnevnega reda je LOMO potrdil zaključne račune za leto 1954...

je odobril zamenjavo stanovanjskih hiš med mestno občino, Rudolfo Smolo in tapetnikom Pavličem iz Zabeje vasi...

V vsako hišo kočevskega in novomeškega okraja DOLENJSKI LIST

Posvet o problemih lokalnega tiska

Osem pokrajinskih listov v Sloveniji izda vsak teden približno 60.000 izvodov časnikov...

zvezni ljudski poslanec Vili Škrinjar iz Trbovelj, predsednik MO SZDL Kranj Martin Košir, član upravnega odbora...

Podprimo plemenite napore Rdečega križa!

Ob združitvi organizacij Rdečega križa okrajev Novo mesto in Črnomelj

27. julija sta se v Novem mestu sestala okrajna odbora Rdečega križa iz Novega mesta in Črnomelja...

letja 1955 je plačalo polletno naročnino že 3600 članov. Na 51 šolah je v pomanjku organiziranih 5800 članov mladega narasča.

S seje upravnega odbora OZZ Novo mesto

Pod predsedstvom Viktorja Zupančiča je bila 30. julija v Novem mestu seja upravnega odbora Okrajne zveze zveze Novo mesto...

Statut OLO Kočevje sprejet

29. julija je bila v Kočevju 2. redna seja okrajnega ljudskega odbora, na kateri so sprejeli okrajni statut...

Nafta tudi pri Brežicah in v dolini Krke

Gospodarski vestnik poroča, da so raziskovalna dela pokazala, da je v bližini Sotle pri Brežicah nafta...

Danes 2. seja OLO Novo mesto

Danes dopoldne se je ob 9.30 začela v Domu ljudske prosvete v Novem mestu 2. redna seja Okrajnega ljudskega odbora...

Razširitev nalog gospodarskih zbornic

Gospodarski strokovnjaki pri Zveznem izvršnem svetu so pripravili osnutek odloka, po katerem bi vrsto določenih poslov prenesli od državnih na družbene organe...

NOVA DOLENJSKA KNJAZEVINA

Naše sile, je dejal med drugim dr. Hočevar, moramo usmeriti zlasti v razširitev članstva te človekoljubne organizacije...

NOVA DOLENJSKA KNJAZEVINA

Naše sile, je dejal med drugim dr. Hočevar, moramo usmeriti zlasti v razširitev članstva te človekoljubne organizacije...

Prihodni posvet predstavnikov lokalnih listov bo konec septembra v Novi Gorici pri Primorskih novicah.

VREME za čas od 5. do 14. avgusta Deležalo bo nekako 6. ali 7. 11. in 14. avgusta. Drugo bo lepo vreme, zlasti med 8. 10. avgustom.

(Nadaljevanje na 2. strani)

(Nadaljevanje na 2. strani)

Podprimo napore Rdečega križa!

(Nadaljevanje s 1. strani)

neka pomoči, so ljudje spoznali, kaj pomeni pomoč bližnjemu v sili in se radi včlanjujejo. Moramo jim zato povedati, da redna članarina ni zaradi tega, da bi z njo kaj kupili, temveč da bi pomagali z njo tistim, ki so ob nenadnih nesrečah pomoči najbolj potrebni. Delo organizacije pa naj bo zlasti usmerjeno v zdravstveno prosvetljevanje ljudstva, v soodlovanje in ljudsko oblastjo in v razširjenost načel Rdečega križa.

»NA KOKAH BI NOSILI TISTE LJUDI, KI SO NAM POMAGALI DO VODE...«

Tako so prejšnji teden rekli ljudje na Krvavčjem vrhu v Beli krajini, ko je začelo v vasi goreti in so obvarovali naselje s tem, da so vželi vodo iz novega vodnjaka, ki jim ga je pomagal zgraditi Rdeči križ. Menda ta primer dovolj potrjuje izredno pomen malih asanacij, ki jih vodi Rdeči križ v korist podeželskega prebivalstva. Predsednik okr. odbora RK v Črnoljubi Karel Jerman je na plenumu povedal, da so lani poleg vodnjaka na Krvavčjem vrhu zgradili tudi napajališče v Tribučah in zajeli vodo v Rado vici. Letos je treba dograditi ogrado vodnjaka v Dragomlji vasi, dokončati dela na Krvavčjem vrhu, v Radovici, Marindolu in v vasi Drage popravi vodnjak, za kar bo treba nad 1.400.000 din. Letos bi potrebovali za ta dela 2.900.000 din, prostovoljno za asanacijska dela pa je še več. Lani so porabili za takša dela 1.927.000 din, za 733.000 din pa so nakupili cementa, ki ga imajo v Metliki 7 in v Črnoljubi 15 ton.

Tečajev RK je bilo lani v Beli krajini 13, obiskovalo pa jih je 427 dekle. Prede problem je v okraju tuberkuloza. Zabeleženih je 168 aktivnih bolnikov, pod nadzorom pa jih je kakih 400. Poleg zdravstvenih domov v Črnoljubi in Metliki delujejo zdravstvene postaje na Vinici, v Adlešičih, Predgradu (trenutno brez medic. sestred), v Semiču in Suhorju, v Gradcu pa zdravstveno postajo šele ustanovljajo. V okraju je še 7 postaj prve pomoči, ki jih vodi letalnice Rdečega križa.

Slabo pa je s članstvom RK v Črnoljubnem okraju. Svoj čas so menili, da imajo 4200 članov, po spiskih in plačani članarini pa so ugotovili, da jih je pribl. 1410. Na takih primerih, kot je gornji iz Krvavčjega vrha, lahko ljudem otipljivo pokažemo, kam gre članarina RK, kako koristiti dinar posameznika skupnosti tam, kjer je pomoč najbolj potrebna. Zato so tudi v Beli krajini dali vsi pogoj, da se Rdeči križ krepko razvije. Na bodočih 3 občinskih odborih RK v Črnoljubi, Metliki in Semiču leži odgovornost, da bodo to uresničili. Ne pozabimo, da je Bela krajina zibelka našega Rdečega križa, ki je bil tu ustanovljen med vojno.

RDEČI KRIZ V OBČINI KOSTANJEVICA — PODOBČJE

O delu RK v sedanjih občini na Krki in Podobčju je poročal tovariš Mlakar in dejal, da je v obeh občini trenutno 595 članov, ki so plačali članarino, in 463 članov v pomladu RK. V Kostanjevici in Črneči vasi so imeli 2 tečaja za žensko mladino, v Podobčju pa prav dobro upeli tečaj z internatom. Za asanacije niso letos predvideli nič, ker jih okrajno vodstvo krškega RK ni upoštevalo, najbrže zaradi nove upravne razdelitve. V Kostanjevici je zdravstvena postaja; kaže, da bo tam ostala tudi zborna ambulanta, čeprav se ni plačevali. V Podobčju naj bi ustanovili krajevno ambulanto.

Naj pohvalimo mimogrede vestnost delegatov iz te občine: vsaj štirje povabljeni tovariši in tovarišice so se udeležili plenuma, medtem ko se je od 38 delegatov novomeškega okrajnega udeležilo plenuma le 28, iz Bele krajine pa od 24 komaj 7 delegatov!

FOMEN KOLEKTIVNEGA DELA ODBOROV RK

Član GO Rdečega križa Slovenije dr. Rudi Klovisky je po pozdravu navzočih govoril zlasti o oblikah dela bodočih odborov RK, ki jih čakajo nadvse važne naloge. Čedalje bolj preoblikovalna odgovornost za delo organizacije, ki prevzema od države tudi vedno večje pristojnosti za zdravstveno prosvetljevanje.

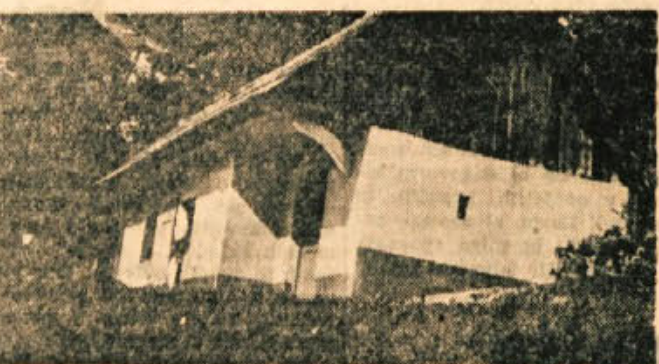
Žita so v Suhi krajini izredno obrodila

Letošnja letina vkljub hladni pomladi in obilnem dežju kaže zelo lepo, zlasti krompir in koruza, pa tudi ostali posevki.

Katoličani ne smejo brati katoliških časopisov

Sveta kongregacija v Vatikanu je prepovedala madžarskim in drugim katoliškim branjem dveh katoliških časopisov. To sta »A Kereszt« in »Buletin madžarskih katoličanov«. Oba časopisa sta nabožna, toda Vatikan ju je prepovedal, ker sta pisala, da med katoličani in komunisti na Madžarskem vlada sloga in mir. Prav tako sta pisala, da se madžarski verniki strinjajo s komunistično vlado v marsikaterih vprašanih. Po mišljenju Svete kongregacije je to neodpuščljiv greh, zato bodo vsi, ki bodo te liste brali, še vnaprej izobčeni iz cerkve.

Ne pozabite: poravnava naročnina vam zagotavlja brezplačno nezgodno zavarovanje pri Dolenjskem listu!

Kuharjeva zidanka na Lipniku, v kateri je leta 1944 delala novomeška okrajna tehnik OF

Kako je z novomeškim Glavnim trgom

Sedanja dela za končno ureditev Glavnega trga v Novem mestu so predmet kritike prebivalcev, češ da se dela nenačrtno, počasni in da je tudi veliko nepotrebnih ali dvakratnih del. O tej zadevi je postavil na zadnji redni seji ljudskega odbora mestne občine vprašanje tudi odbornik Martin Pavlin. Stvar je v resnici sledeča:

Glavni trg urejajo po načrtih arhitekta profesorja Marijana Mušiča, po čigar zamisli je bil urejen tudi spomeniški del mesta z Ljubljanskimi vratmi in Kidričevim trgom. Urediti tak prostor, kot je novomeški Glavni trg, nikakor ni lahka stvar. Najprej je treba poudariti, da ni bilo nikoli toliko kreditov, da bi lahko obnem izvedli vsa potrebna dela. To je tudi iz tehničnih razlogov nemogoče. Velike težave so bile že s tlakovanjem ceste, kar je bilo treba urediti nekoliko izravnati, hkrati pa urediti tudi kanalizacijo. Svet, kjer stoji Novo mesto, je valovit, kar velja še posebej za Glavni trg. Vsako zniževanje terena se teževarna problem, ker so hiše zidane čisto na površju brez vsakršnih temeljev.

Gradnja postajnih skladišč v Metliki in Črnoljubi

Kot najnuj potrebna objekta, ki sta bila med vojno skupno s postajama uničena, gradimo sedaj še postajni skladišč v Metliki in Črnoljubi. Dela v Metliki napredujejo nekoliko hitreje kot v Črnoljubi. Vsekakor bosta ob skladiščih še letos izročeni svojemu namenu. Prav bi bilo, da bi čimprej rešili pri metliški postaji še vprašanje odlagalnice oziroma nakladalnega prostora za les. Vsekakor bi morali ta prostor prenesti v celoti iz zahodne na vzhodno stran postajnega poslopja. S tem bi se rešili hudega blata pred vhodom na postajo, ki je ob vsakem mokrem vremenu že kar neznošno. Prostor, kjer se danes nakladajo drva in pruge, bi kazalo preurediti v park s klopmi za potnike.

meljskih temeljev. To narekuje pri izravnavanju tlaka skrajno previdnost.

Ko je bil obnovljen in pojačan vodovod, je bilo treba skozisto mesto položiti cevi večjega premera. To je pomenilo dvojno preklopavanje trga: izkop za nove cevi in izkop starih. Šele nato so lahko pričeli z urejanjem raznih oblik in kvalitet. Gradnja enotnih pločnikov ni lahka stvar zaradi višinskih razlik cestišča in stavb. Če hočemo zgraditi vsaj približno enotne pločnike, je treba stare odstraniti, kar je za nekatere ljudi, ki tega ne razumejo, predmet kritike.

Pri utrjevanju tlaka med cestiščem in pločniki so se pokazale nove težave. Zaradi ilovnate podlage se je tlak udejal; izkop 30 tonskega valjarja je slika ilovnca. Na takih krajih je bilo treba tla odkopati in svet utrditi s kamenjem in gramozom. Tudi to odkopavanje po že deloma utrjenem tlaku so nekateri smatrali za nenačrtno in nepotrebnost.

UMAZANCEM JE VSE UMAZANO

Debelo je pogledal pred nedavnimi Franc Sircelj iz Kopa pri Semiču, ko je šel mimo hiše Kristine Macelj. Kar na lepem se je postavila pred njega: »Zakaj si pa ti rekel, da bo treba mene pospraviti? Kaj sem pa hudega storila tebi ali komu drugemu? Če bi me to zgodilo, bi se prav gotovo moji otroci maščevali!«

PUTNIK NOVO MESTO TELEFON 108

— Ali ste že videli Postojnsko? — Ali ste že videli Postojnsko gozdno? Ce ne, se takoj prijavi pri nas — 14. avgusta za 680 din izlet z motornim vlakom. — Sprejemamo prijave za izlete v avgustu — septembru: — z avtobusom na dunajski veleleselje, — z vlakom v Beograd-Skoplje-Ohridsko jezero-Dubrovnik-Reko — na nogometno tekmo med FLRJ — Nemčija v Beogradu — s posebnim vlakom v Dachau — za jahto BURJA v Benetke — za izlet v PARIS je še čas, da se prijavite — z izletniško prekoceansko ladjo po Sredozemlju — Opozarjamo da bomo vozili s avtobusom vsak dan na zagrebški veleleselje, ki bo od 2.—13. septembra. Naročite pravčasno pri nas avtobus, ker je najcenejši.

Od tedna do tedna

Na mogočem zboru v Karloucu, na praznovanju dneva ustanovitve hrvaškega naroda in desetletnice osvoboditve, je govoril v sredo predsednik Tito in 200.000 poslušalcev je naušušeno pritrjevalo njegovim besedam. Priluhnila pa jim ni samo velika množica hrvaškega ljudstva in ne samo narodni Jugoslovanci pri radiopararatih, marče tudi vsi miroljubni narodi, kakor pritušnje našemu predsedniku zmeraj, kadar spregovori tehtne, iz temeljitega poznavanja svetotnega položaja izvirajoče državniške besede.

Tokrat je veljal govor našega predsednika razen tekočim notranjim zadevam tudi nekaterim važnim vprašanjem naše zunanje politike. Tovariš Tito je znova poudaril, da zavezniki niso dovolj cenili naših žrtve. Zato tudi tega, brez potrebnega razumevanja obravnava vprašanje naših dolgov. Samo Sovjetska zveza je ubrala v tem oziru pravo pot, odkar so prišli v Moskvi na krmilo trezni možje, ki obnavljajo mednarodno življenje s široko uvidovitostjo in državniško modrostjo. Sovjetski voditelji so z dejanjim kazali, da razumejo naše gospodarske težave in potrebe. Odločne besede je spregovoril predsednik Tito na naslov Nemčije, ki na vse načine zavlačuje pogajanja o predvornih in medvojnih dolgovih nasproti Jugoslaviji. Predsednik Tito je odločno izjavil, da pričakujemo od Nemcev, da bodo to vprašanje uredili, sicer bomo primorani kakor drugače zaščititi svoje koristi.

Znova je predsednik Tito v svojem govoru poudaril, da bo Jugoslavija v prihodnje še ustrajneje sodelovala s prijateljskimi državami za utrditev mira na svetu in da bomo srečni, če bomo s svojimi dejanjim pripomogli k ureditvi razmer v Evropi. In njegov govor je sprejel svetovna javnost z enakim zadovoljstvom in odobravanjem, kakor je sprejela vse dosedanje, saj jih brez izjeme prejšnja želja po plodnem sožitju med narodi, po miru in napredku.

Naš predsednik se je v svojem govoru kratko dotaknil tudi ženevske konference in njenega pomena. Rekel je, da ves svet izpriča, da noče

vojne, in izrazil trdno prepričanje, da mora priti do obravnave spornih vprašanj za zeleno mizo. S tem mnenjem se strinjajo vsi svobodoljubni narodi in pod pritiskom javnega mnenja je ženevska konferenca že rodila prve sardove. Ni še dolgo tega, ko je bila napetost med ZDA in Kitajsko zaradi spora v zadevi Formoze in otokov ob kitajski obali, ki so v rokah Cankarjevih čet, tako velika, da se je svet po pravici bal, da bodo zdelj zdelj izbrušile med obema železnima sovražnostmi. Obetal je nova Koreja, toda z neprimerno daljnosežnejšimi, za svetovni mir naravnost usodnimi posledicami. Zdelj, ko so tudi nasproti pomiritev spoznali, da bi si miroljubni narodi ne pustili vsiliti novega prelivanja krvi, pa je tudi ta nevarnost v glavnem odstranjena. Se več, govor predsednika kitajske vlade in zunanje ministra Ču En La je pokazal, da je Kitajska pripravljena začeti z ZDA pogajanja in ureditvi prejšnjih daljnovežnostnih vprašanj. Enako pripravljeno so izpričale tudi ZDA.

In v ponedeljek sta se že sestala v Ženevi ameriški in kitajski veleposlanici, da bi z razgovori in obravnavanjem spornih vprašanj utrla pot k nadaljnjim pogajanjem med obema na ureditvi položaja na Daljnem vzhodu najbolj zainteresiranima velesilama. Vse kaže, da je po ženeški konferenci za Evropo zdelj na vrsti Azija in da bo težišče svetovnega političnega dogajanja za nekaj časa preneseno na Daljni vzhod. In miroljubno človeštvo po pravici pričakuje, da bodo razgovori med ZDA in Kitajsko enako blagodejno vplivali na napetost na Daljnem vzhodu, kakor so vplivali osebni stiki predsednikov vlad štirih velesil in njihovih razgovori na konferenci v Ženevi.

Kakor predznanji, je bil torej tudi minuli teden v znamenju znatnega popuščenja napetosti, o kateri bi lahko skoraj že rekli, da je ni več, saj so odpadli še vsi njeni glavni vzrogi. Seveda za zdelj šele teoretično, upajmo pa, da bodo po vrsti odpadali tudi praktično, kakor svetovna javnost pričakuje in želi.

Več reda pri odkupu gob!

Zadnji čas se je pojavila med podjetji, ki odkupujejo gobe, pravocata govora mrščica, zato cene gobam kar skokejo, seveda na vse. Podjetja Gosad in ostala podjetja s tropi prekupčevalce prav toledumejo, kdo bo pograbl več suhib gob; ni čudno, da se sredstva in načini odkupa križajo z današnjo stvarnostjo.

Huda prometna nesreča v kočevskem okraju

Na državni cesti med Novimi seli in Banja Loko v kočevskem okraju je prišlo v noči 28. in 29. julija do težke prometne nesreče, ki je terjala življenje treh ljudi. Tovorni avtomobil gradbenega podjetja »Zidar« iz Kočevja je peljal janski les iz Osilnice v Kočevje. Poleg soferja je bilo na avtomobilu še šest delavcev. Zaradi razmočenosti in ozke ceste treh slabih vidljivosti je avto zavozil na robc ceste in se prevrnil. Pod seboj je pokopal tri delavce, ki so sedeli na lesu. Vsi trije so bili na mestu mrtvi: Janez Oražem, delavec-lesar iz Jelovca, oče sedmih otrok; Jože Gregorič, delavec, doma iz Strug, oče šestih otrok in Tone Vidmar, samski delavec iz Stare cerkve pri Kočevju. Sofer in ostali trije delavci so pri nesreči dobili lažje poškodbe.

dijo komec takemu početu, ki ustvarja na delu samo zmedo, s katero se okorizajo prekupčevalci, saj jim gre pač le za osebne koristi. Šele, ko ne bo več odkupovalcev, bo mogoče dojeti pri odkupu enostno in bodo dogovorne cene tudi večje.

Slavko Hotko

Slovenska umetnost med NOV s posebnim pogledom na književnost

MIRAN JARČ

Sredi 1942 leta se je pojavil med partizanskimi umetniki tudi pesnik in pisatelj Miran Jarc — Janez Suhli.

Miran Jarc se je rodil 5. junija 1900 v Črnoljubi kot sin sodnika, zavrednega narodnjaka in liberarica. Kmalu je bil oče premečen v Novo mesto, kjer je Jarc nato obiskoval gimnazijo. Njegov sošolec je bil slikar Abe, kasneje pa se je sprjeliljil posebno z Božidarjem Jakcem. Po končani srednji šoli je študiral slavistiko in germanistiko v Zagrebu in v Ljubljani, nato pa je stopil v službo pri Ljubljanski kreditni banki. 28. junija 1942 so ga Italijani aretirali in šele isto noč odpeljali v internacijo, z ostalimi možmi in fanti, ki so jih polovili v severnem delu Ljubljane. Pri Verdnu nad Vrhniko pa so partizani napadli vlak in rešili vse transporte. Ta dogodek je opisal v »Čučku nad Bistrom«. Napad na vlak je bil opravil 2. bataljon Pohorščakov.

»Zberi vse svoje sile! Zdelj moraš vzdržati!«

Miran se je sesedel na pot in ni hotel več nikamor.

Poiskali smo mu zavetišče v grmlju pod skalami, ga pokrilni z vejami, nasuli Matja ožena, da bi ga sovražnik ne opazil, ko pojde tod mimo.

»Pokajak tu. Pridemo pote, brž ko bo mogoče.«

Dal smo mu konzervo, ki jo slišnil k sebi kakor otrok dragocono igračbo.

»Dajte mi vode. Ali jabolko, eno samo jabolko...«

Jarc je pisal tudi prozo. Njegovo najboljše in najboljšejeje prozno delo je roman »Novo mesto«, boleča izpoved njegove generacije in njega, umetnika, samega; roman mladostnih sanj in izgubljenih iluzij sredi meze prve svetovne vojne in duhovne osamelosti.

Ustvarjal je tudi med vojno. V vezani besedi nam je zapustil nekaj pesmi: »O gozdovi širni«, »Pasijonke«, »Pregnance«, »Elegije«, »Moike«. V prozi pa je napisal »Cudež nad Bistrom«, »Ljudje na razpuzju«, »Pokrajine v somračju«, »Zapis o štajerskih izseljenih« in »Zgodbo o kozolcu in novem človeku«, ki pa je z njim verj propadla.

Na željo izvršnega odbora, da bi pisal manjše igre in skeče za agitator in gledališke družine v vojski, je Jarc napisal sket

»Gabrenja«. Napisal je pa tudi razpravo »Beseda o partizanski pesmi«. **IVAN ROB** Slično usodo kot Miran Jarc je doživel pesnik Ivan Rob. Roben je bil 17. avgusta 1908 v Rostu, gimnazijo pa je obiskoval v Ljubljani. Po maturi se je vpisal na slavistični oddelek ljubljanske univerze.

ljal je intelektualni elementi; čeprav se ne sklada z njegovim pričevanjem, je moral biti vodja političnega dela v tej brigadi. V trenutku, ko je bil ulet, je izrekel v italijanskem jeziku svoj prezir nad usodo, ki ga čaka, s stavkom: »Kdor umre za domovino, je živel dovolj!«

9. februarja 1943 so ga ustrelili še z nekaterimi tovariši pri vasi Ligojno blizu Vrhnike.

»Kot človek je bil Ivan Rob, vesol bohem s tragično noto«, kakor smo mu rekli. Vedno vesel in nasmajan je bil dobrodošel v vsaki družbi. Bil je izredno duhovit in dovpljen... (Branimir Kozinc).

Pisati je začel že v dijaških letih in je zrasel v močnega pesnika, zlasti epika, z vidno socialno noto. Bil je tudi oster satirik. Take vrste je njegov »Deseti bratec«, travestija Jurčičevega romana. Dogajanje je prenesel v svojo dobo. Ukvarjal se je tudi s prevajanjem iz romanščine in grščine. Robova partizanska žetev ni bila obilna, ker je prežegoda padel. Vrhu tega je to, kar je napisal, raztreseno po brošurah in brigadni listih. Šele ko bo vse to zbrano, bomo lahko izrekli dokončno sodbo o Robu — partizanskemu pesniku. (Se nadaljuje)

Nova cesta čez Gorjance

Drobcji iz zgodovine vasi Maline

Ena edina cesta je vodila do sedaj preko Gorjancev in vezala Slovenijo s Hrvaškijo. To je bila cesta Novo mesto - Metlika, s priključkom na Karlovac ali pa preko Črnomlja in Vinice na Vrbovsko.

Tik pod nami, tesno ob vznožju hriba ob potoku klopoče miln, kraj njega židjo gospodarska posestva — svet zase, zavidanja vredna domačija. Nam nasproti se zdaj dviguje strma skalnata stena. Izpod nje prihaja v širokem toku Studena, ki je kot Poganica poniknila v Poganjo jamo. Nekako v sredini stene je vhod v podzemsko jamo z bleščetimi kapniki.

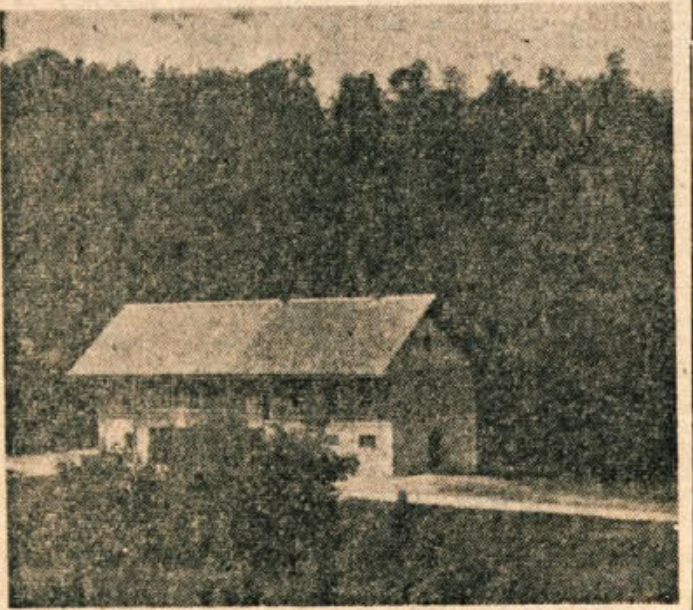
Tvoj prečnici se je pridružila v teh dneh še druga. Neopazno in brez hrupa, a vztrajno sta građali zadnji dve leti obe sosedni — Slovenija in Hrvaška — podaljške gozdnim cestam, ki sta doslej tekli vzporedno to in onstran meje na vrhu Gorjancev. Pri znameniti Poganji jami, kamor ponikuje nedaleč izvirajoči studenec Poganica, sta se cesti končno strnili. Tako smo dobili tolikanj neopazno pričakovano novo zvezo Kostonjevica — Sošice — Karlovac, ki se pri hrvaškem Kostonjcu veda s cesto, ki vodi preko Stojdrage in Bregana v Samobor.

Gospodarski in turistični pomen nove ceste

Ni nam treba posebej razpravljati o gospodarskem pomenu te komunikacije, saj nam je sam pogled na zemljevid pove, da bo sekala osrčje Gorjancev in tako služila celotnemu zahodnemu zaledju Trbovelj in Celja kot bližnja pot do Karlovca. Obenem bo v veliko olajšavo onim Slovcem in Hrvatim, ki živijo na območju Gor-

Spet ovinek in že smo dolnico obšli. Zdalj smo nad strmo steno in se spenjamo mimo Avguštin skozi vinograde proti vasi Dolžce. Če se tu ozreš, že gledaš Kostonjevico iz pitje perspektive. Bližamo se vasi Oštre in vozimo iz nje na levo v gozdove. Tam v daljavi, na obzoru, na visokem prevalu, se ostro odražajo obrisi hiš in med njimi obris starodavnega stražarskega stolpa nekdanjih grančarjev, ki daje pečat tej najvišje ležeči vasi v Kostonjevski občini — Črneči vasi. Med vojno od okupatorja brezbrčno požgana, je danes spet pozidana.

Globlje in globlje prodiramo v gozdove, ki se vrstijo pomešana tu z malimi, tem spet z prostrimi in nepreglednimi košenicami. Neumorno se više cesta iz zavinka v ovinek, pa spet ovinka v ovinek. Zdalj Na desni skupina častitljivih smrek, na levi gozdarska hišica. To je

DOM NA POLOMU v Opatovi gori, Gorjanci (pred začetkom obnovitvenih del po PD Kostonjevica)

jancev in so že od nekdanjih v ozkih medsebojnih gospodarskih in trgovskih stikih.

Prav poseben pomen pa bo imela ta cesta za splošni razvoj turizma v Gorjancih. Slikoviti je njen tek, ko se začne že kar ob izstopu iz Kostonjevice vzpenjati ob pobočju hriba, s pogledom na celotno panoramo Gorjancev, iz katere se v ozadju na levi črta osamljena gnoča Osnunske gore, medtem ko se na desni dvigajo strmo in strnjeno po vrsti Kičerja, Opatove gore in Štembuha.

Vozimo se skozi vas Globočice, ko nenadoma ostro zavijemo na levo in se presenečeno ozreš v globlino, kjer se ti pokaže odmaknjena dolina s sončnimi travniki in bujnimi njivami, napajana ob bistrine in živahne, med mladim jelševjem tekoče vode, Studene imenovane.

Ugodno zaposlitev

nudi honorarnemu sodelavcu ali sodelavki uredništvo Dolenjskega lista. Prednost imajo dolenjski študentje, ki jih veseli novinarsko delo. Ponudbe s kratkimi življenjskimi poslijte uredništva lista.

Cvetko Brenčič je bil zelo presenečen...

»Fant, tako ne gre več naprej.«
»Kaj hočeš reči s tem očeta?«
»To, da postopača ne bom več rodil.«
»Saj vendar študiram.«
»Vpisani si res že celo večnost, za izpite se pa sploh ne zmeščaš. Samo okrog deklet se sučeš. No, ker je za gospodarsko stroko tako in tako potrebna praksa, pojdi na Dolenjsko za knjigovodje. Ljubljana te ne bo nič pečešala.«
Zaključeni oče se na sina po pravici jezdi. Cvetko Brenčič se je veliko bolj zanimal za dekleta kakor za gospodarske vede in, kot da bi hotel lepo pomazorniti svoje ime, je bralca od cvetke do cvetke. Žel je precejšnje uspehe. Petindvajsetletni študent je bil že zdavnaj izurjen v oblaganju lepotic. Vedel je, kako dovesti do dekliške srca za slavno govornico, začinjeno z izbranim pokloni, in za ljubezna pisma, pretkana z verzi znamenitih pesnikov, Rumenkaste

Poleg Titove in Cankarjeve kočje še Dom na Polomu

Kmalu nad Cankarjevo kočjo gremo spet mimo vhoda v kraško jamo. Ponovno se vrstijo zavoji brez konca in kraja, dokler ne dosežemo mesto, kjer je nekdo stala gornja postaja žič-

Pred Pogano jamo na Gorjancih

nice. Prevozili smo 12 km in si želimo odmora. Na levo od desno se vodi v Sošice, mi pa krenemo na desno, kjer se cesta ne kmalu umiri in teče enakomerno le z malenkostnimi višinskimi razlikami mimo lovške kočje v mračnem smrekovem gozdu, ki nosi ime maršala Tita. Kmalu se gozd razmakne in na koncu košenice zagledamo veliko enonadstropno hišo, kjer bomo ostali za kratek oddih in okrepčilo. To je Dom na Polomu, od nedavno stalno oskrbovana gorska postojanka Planinskega društva Kostonjevica.

Postojanka leži na višini 725 m in je zelo pripravno izhodišče za celo vrsto izletov. Nekaj od njih je že markiranih, ostale bodo markirali letos.

Čudoviti izleti v kraje Trdinovih bajk

Taki izleti bi bili: Ječmenišče, 979 m, kjer so taborili naši predniki za časa turške nevarnosti. Na košenicah se poznajo še brazde njiv, kjer je zara-

di višine uspeval edino ječmen. Oster zrak in lep razgled na Hrvaško ter proti Trdinovemu vrhu, 90 minut od Poloma je Pogana jama, izvir Poganice, žrela kraške jame, razgled na Hrvaško, Kartuzija Pleterje preko Javorovice in sv. Ožbolta, od Poloma 2 uri, prizorišča iz

Starerji ljudje iz Malin se še spominjajo, da je bil prvi odkupovalec njihovega kostonjevega lesa lesni trgovec Jakob Pogacnik iz Podnarta na Gorenjskem. To je bilo mar prvo svetovno vojno, leta 1915. Trgovec Pogacnik je v Belo krajino pošiljal svoje vozilke, ki so iz kostonjevega lesa vozile les do železniške postaje Gradac — eno leto prej je namreč stekla tod belokranjska železnica. Takrat so vozili kostonj in hlohidi, ne pa v metriskih polnih, kot to delajo danes. Ker se je s prevajanjem lesa dobro zasluzilo, so si tudi domačini omislili konje, nekateri pa so tvorili les kar z volmi. Belokranjske lovaške lesa, ki so ga potem tovarne predelale v tanin.

Pred letom 1915 ljudje niso v delu, da je kostonjev les mogoče tako dobro spraviti v denar. Uporabljali so ga za popravila domačih gospodarskih poslopj in ga žgali za ogelje, ki so ga prodajali kovačem in klučavničarjem. Po lozah se še danes vidijo majhne jame, ki pa so še močno zarasle in zasute. To so nekdanje ogeljnice.

ČEZ VELIKO LUŽO, NA AVSTROJSKO IN NEMŠKO

Pred prvo svetovno vojno, v bivši Avstriji, si ljudje v teh krajih niso znali drugače pomagati, kot da so se v trumah seljeli preko luže, v kateri brez poznih listov (kontrabanti), ker ni bilo denarja. Kar noč je pobrala tega ali onega fanta. samo da ni bilo treba tri leta k soldatom cesarja služiti. Nekateri, ki so bili bolj iznajdljivi in jim ni držalo težko delo v ameriških rudnikih, so si pomagali tako, da so si dobili pri c. kr. okr. glavarstvu v Črnomlju krošnjarški potni list. Z njim so v pozni jeseni odhajali krošnjarit na Gornje Avstrijsko in Bavarsko. Spomlad si so vračali domov in prinesli orglice, žepne in mizne nože, narnarice in drugo drbnarijo.

Krošnjar Miklavčič je v letu 1904 poslal po železnici iz Linza do Novega mesta sod-polovnjak jabolčnaka. Pravili so, da je bil zelo dober. Pilj so ga, ko je de-

Kako so odkrili vazelin

Poleti 1859 se je mladi njurjski kemik Chesebrough sprehjal mimo natfih vrtin v Pensilvaniji in opazil, kako neki delavec strga in čisti vzvod črpalke za nafto. »Tu se vedno

nabira mast,« je potožil delavec, »ta nam dela največ preglovic. Venomer je treba čistiti, ker zamaši vse črpalke. Vsi jo preklinjajo, ampak če se kateri ureže ali opeče, takoj prihiti in se s to mastjo namaže. Neverjetno, kako pomaga.« Chesebrough je vzel s seboj zaboje za nepotrebne masti in se vrnil v New York.

Po nekaj mesecih napornega dela mu je uspelo dobiti iz nafte prozorno maso. Toda ali je res zdravilna? Sam na ebi je naredil številne poskuse — si zadal opeklino in praske, razgrizel kožo z raznimi kislinam; — in res je masčoba vplivala izredno blažilno, pospešila je zdravljenje in storila, da je bilo novo tkivo gibko. Danes je ta masčoba — vazelin — znana po vsem svetu.

Kvasovska iz Trebnjega

Poslovodja poslovavnice št. 2: »O, gospa B., vam se ni treba dremjati za kvas, za vas sem ga že rezerviral...«

Voznik, cigan in medvedka

Prišel v vas, vpraša cigana, zakaj mu ni vsaj povedal, da je tam v bližini medvedka z mladiči. Pa je menil cigan: »A da, da sem jaz kaj rekel, bi naju lahko oba požrla!«

Zenska odbojgarska reprezentanca Amsterdama na novomeški Loki 25. Julija letos

lal novo hišo. Krošnjar Stefan, tudi iz Malin doma, pa se je pred več kot 60 leti na Bavarskem oženil in pripeljal domov mlado ženko. Ime ji je bilo Afra. To je bilo za Maline in vso okolico zelo nenavadno: ljudje so ji rekli kar »Bajerka«.

Krošnjarji so se v nemških deželah precej pogostili. Prikhajali so domov meščansko oblečeni: z uro, verižico preko televnika in s pipo v ustih. Malonkater se je hotel obleči v domačo hodno obleko, ki je človeka tudi ožulila, če ni bilo drugače. Skoraj vsi krošnjarji so si pozidali domačije in bolj pametno uredili gospodarstvo.

PRED 52 LETI JE OGENJ HUDO UDARIL MALINCANE

V letu 1903, na zgodnje pomladansko nedeljo, ko so odšli

starejši k rani maši, je zaradi nepreviđenosti otrok nastal v Malinah požar. Ogenj je hudo razsajal. Hiše so bile lesene in krize s slamo. Najdiže je gorela Hočevarjeva kašča, menda zato, ker je bilo največ žita v nji. Na pomoč so prihiteli gasilci iz dveh uri oddaljenega Semčiča in mnogo ljudi iz sosednjih vasi.

Nihče ne ve od kdaj in zakaj ima vas ime Maline. Na pobočju Peščenega hriba v brezovskih stelnih se danes stoji v razdalji približno pol kilometra trije kamni, ki so na moč podobni mliniskim kamnom. Ljudje jim pravijo Vražji kamni. Pravijska pravi, da je v malinski dolini (dragi) stal mlin. Nekdo je veda presahnila, dobila je drugi iztok in pride baje pri Krupi na dan.

Sloves rakov-jelševcev iz Krke

Od nekdanj so raki-jelševci sloveli, a boljnih od krških ni bilo nobenih...

O znamenitih krških rakah je bilo že precej napisanega; tudi naš list jih je svojčas opisal in njihov žalosten pogin v Krki. Da so našli raki v Dolenjske pot celo v nekdanji cesarski Berlin, nam kaže zanimiv dokument iz Okrajnega arhiva v Novem mestu.

Preko novomeškega okrajnega glavarstva je prejel Novomešan pismonoša Miha Avsec, h. št. 138, iz pisarne kraljevega dvornega maršalata v Berlinu nemško listino z dne 4. V. 1871, ki se glasi v slovenskem prevodu:

»Od Vašega blagorodja za Njegovo Veličanstvo cesarja in kralja poslani raki, ki so prispeli dobro ohranjeni semkaj in bili že servirani pri obedu najvišje gospode, so zelo ugajali. Njegovo Veličanstvo mi je zaradi tega naročilo, naj vam izrečem za Vašo prijazno pozornost posebno najvišjo zahvalo. Rad izvršim ta nalog ter vas hrati naprosam, da mi sedaj sporočite tudi račun o znesku, ki vam pripada za raka, da vam lahko odredim

nakazilo zneska. Tudi nadalje se bo našla, kakor upam, pridiška, vam dati naročila za nove pošiljke in potem tudi izpolniti Vašo željo, ki ste jo navedli v prošnji z dne 24. preteklega meseca. Za sedaj pa to po enkratni pošiljki no jo želost še ni dopustno, ker se Vas sme imenovati za dvornega dobavitelja šele po predhodnih direktnih naročilih, če se še večkrat izvršila za kraljevo dvorno upravo. Berlin, 4. maja 1871. Pückler m. p.

94-letni oče

Statistika dokazuje, da se povprečna človeška življenjska doba naglo višja. Hkrati z daljšim življenjem pa je tudi meja sposobnosti človeka, to je njegova življenjska sila, ohranjena dalj časa. Ameriški časopis poroča, da živi v kraju Clinton država Iowa zdravnik dr. John Hullinger, ki je star 94 let. Pred tremi leti se je poročil z 32-letno Lucille. V tem zakonu sta se mu rodila dve otroka, eden pred kratkim, ki je tehtal kar deset funtov. (Okoli 4,40 kg.)

Z NOVOMEŠKIH PLAKATOV

»... tekma bo odigrana ob 4. popoldne. V slučaju dežja, bo tekma že dopoldne.«

USLO MU JE IZ SPOMINA

»Ste bili že kdaj kaznovani?«
»Ne, nikoli.«
»Res ne? Dobro pomislite...«
»Aha, zdaj sem se pa spomnil: enkrat sem res sedel tri leta...«

SREČA V NESREČI

»Ampak tale Boštjan ima pa srečo!«
»Zakaj?«
»Včeraj se je zavaroval, danes mu je opeka padla na glavo, ko je šel mimo gradilišča.«

NI VZDRŽAL

»No, oče Bobek — ali pijete kislvo vodo, kakor sem vam naročil, eno uro pred kosilom?«
»Hm, začel sem, ampak nisem vzdržal več ko četrt ure!«

DVE MUHI NA EN MAH

»Pa res je lepo, tovariš zdravnik, da ste tako hitro prišli!«
»Veste, klican sem bil že prej k vašemu sosedu, sem pa rekel, da bom ubil kar dve muhi na en mah.«

TUDI PRAZNA BOLI

Neki kritik je dejal Dumasov, pisatelju »Treh mušketirjev:« »V eni svojih knjig ste napisali »boleča praznina«. Pa res ne razumem, kako more praznina boleti!«
»No, že vidim, da niste nikoli imeli glavobola,« je odgovoril Dumas.

CUDNA BOLEZEN

»Ja, veste, bolečine v vaši desni nogi so posledica, starosti...«
»Nemogoče, tovariš doktor! Saj je leva noga ravno toliko stara, pa me ne boli...«

AMERISKI HUMOR

»Saj vendar študiram.«

»Vpisani si res že celo večnost, za izpite se pa sploh ne zmeščaš. Samo okrog deklet se sučeš. No, ker je za gospodarsko stroko tako in tako potrebna praksa, pojdi na Dolenjsko za knjigovodje. Ljubljana te ne bo nič pečešala.«

Zaključeni oče se na sina po pravici jezdi.

Cvetko Brenčič se je veliko bolj zanimal za dekleta kakor za gospodarske vede in, kot da bi hotel lepo pomazorniti svoje ime, je bralca od cvetke do cvetke. Žel je precejšnje uspehe. Petindvajsetletni študent je bil že zdavnaj izurjen v oblaganju lepotic. Vedel je, kako dovesti do dekliške srca za slavno govornico, začinjeno z izbranim pokloni, in za ljubezna pisma, pretkana z verzi znamenitih pesnikov, Rumenkaste

lase je imel tako lepo polizane in odišavljene, da bi mu jih zavidal vsak filmski zvezdnik, brčice si je znal mikavno pri-

striti, oči so mu žarele v večni zaljubljenosti in ustnice so se mu neprenehoma krivile v priljubljen smehljaj.

Očetova beseda je obveljala. Cvetko je začel delati nekje na Dolenjskem kot pomožni knjigovodja. Ker je pred odhodom sveto obljubil, da se bo odslej posvetil samo delu, mu je oče dovolil, da je vzel s seboj njegovo motorno kolo. In tako je fant še tisto poletje križaril vsako nedeljo po raznih krajih Dolenjske in se na tistem veselih, da mu bo motorizacija olajšala ljubezne potdvide. V enem samem dnevu je lahko pridiral velike razdalje in obiskal zapovrstvo več zabav, kjer je bilo dovolj prilike za žensko družbo: razen tega je med vožnjo povabil marsikatero dekle v prikolico. Po nekaj tednih je imel že lep krogižnik: Vido, Brečo, Slavko, Lojzko, Metko, Peko, Majdo, Julko in Štefko — vsako v drugem kraju.

Uspeha pa ni bilo takega kakor v Ljubljani. Punce so rade govornice in se smejale, ampak drugače nič. O kakem poljubčku niso hotele nič sli-

šati. Cvetko se je temu močno čudil. Preženet Dolenjke, ali res ne znajo ceniti njegovih telesnih in duševnih vrtilin? Tudi motor in lepa obleka ne učinkujeta nanje. Ali imajo tako slab okus? Kaj, da bi on. In je v Ljubljani osvajač srca, ostal na Dolenjskem brez ljubezni?

Odločil se je za poostreno ofenzivo in začel pošiljati vsem devetim znankam spretno zasukan pisma, polna vročih ljubezskih izpovedi in slavospevov njihovi lepoti. S pesniškim zanosom je hvalil črnoleskam njihove žive, bleščeče oči, temne kodre in čamnetno zarjavelo polt, plavolasnam pa svetle, nežne obrambe, zlate lase in »rožnata ustca. Slavko, Brečo, Lojzko in Pepca — sama močna in zastavna dekleta — je v pismih primerjal z »Rubensovimi ženskami«, češ da je že slavni nizozemski slikar Rubens najrajši upodabljal bujne, krepko razčene ženske; Vido, Metko in druge, ki jih je bilo precej manj v krilu, pa je povzdigo-

val v »ljubke srčice«, v »lahkotne pomladne vile« ali celo v »prosojna nadzemeljska bitja.«

Ce izvzamemo te razlike v opisuvarno ženske deklške lepote, so si bila vsa Brečičeva pisma tako podobna kakor kakšne okrožnice. Vsa so se začela in končala z istimi besednimi publicami, v vseh le »ženin« namigoval na »srečno skupno življenje v bodočnosti.«

Kdo ve, morda bi prej ali slej kakva trdnjavica le popustila, če se ne bi pri gasilski tumboli v priljaznem dolenjskem kraju našle nekdanje sošolke Vida, Slavka in Breda, ki so prebivale sicer daleč narazen. Pomenile so se o marsičem in načele tudi vprašanja ljubezni.

»Vesta«, je dejala Vida, »meni je dlje časa pisari neli Ljubljancem, ki je na Dolenjskem v službi. Pravi, da je hudo zaljubljen vame in zdaj samo ne vem, kaj naj storim.«
»Takle je,« je pripomnila in

prejemale enake ljubavne okrožnice o »srečnem skupnem življenju« in prešinila jih je želja po maščevanju. Navsezadnje so se sporazumeli, da bo Slavka povabila Brečiča na sestanek, prišle pa bodo vse. Takoj so tudi sklenile, da bodo v sestanek posegle predvsem vse »bujne Rubensove ženske«, »nežne srčice« in »vile« pa se jim bodo pridružile samo kot opazovalke. Cvetko je Slavki seveda brž odgovoril, da se bo povabilu z veseljem odzval.

Nečilo se je že, ko je na samotno cestno križišče, izbrano za sestanek, prikorakala prevašana ženska »četa«. Prišle so četr ure prej, da bi se primerno pripravile. »Srčice« in »vile« so se poskrile v bližnji gozdiček, kakor se za taka bitja spodobi. »Rubensove ženske« pa so ostale na cesti: Slavka sredi križišča, Breda in Pepca pa nekoliko proč na senenem ovinku.

Kmalu je pribrež motor in pred Slavko se je izušil iz večernega mraka Cvetko Brenčič, ves radosten in razglan. Srce mu je poskočilo od veselja, ko se je Slavka premaknila k njemu in ga čvrsto prijala za rame. Ampak tisti hip je začutil, da ga je tudi od-

prejemale enake ljubavne okrožnice o »srečnem skupnem življenju« in prešinila jih je želja po maščevanju. Navsezadnje so se sporazumeli, da bo Slavka povabila Brečiča na sestanek, prišle pa bodo vse. Takoj so tudi sklenile, da bodo v sestanek posegle predvsem vse »bujne Rubensove ženske«, »nežne srčice« in »vile« pa se jim bodo pridružile samo kot opazovalke. Cvetko je Slavki seveda brž odgovoril, da se bo povabilu z veseljem odzval.

zadal krepko objelo več rok.

Breda in Lojzka sta ga začeli bunkati po hrbtu in Pepca je potrkala vmes z grčavo palico, ki jo je imela v ta namen že pripravljeno. Cvetko se je krčevito otepal in izvijal, a zaman! »Rubensove ženske« pač že od nekdanj slove zaradi bohotne življenjske sile! Medtem so priskalejale iz gozdička tudi »srčice« in »vile«. Ko so sprevidele, da tiči predznji lovec že dovolj trdno v pasti, so se zadovoljile s tem, da so spremljale živžiganje palice z velikimi vzklidi zadoščanja:

»Prav ti je, grdavš! Domišljava šleval Priskutihi hinaveci! Punce, le po njem!«
Naposled se je deveterica na dogovorjeno znamenje razkropila na vse strani in se zbrala šele kakih tristo metrov proč.

»Motorno kolo sem mu prekucnila v jarek, da bo laže pozabil na bolečine, ko ga bo vlekli iz motčevne,« je razposajeno zaklicala Slavka in nato so se dekleta odpravila domov.
Brenčič je takoj drugi dan pisal očetu, da se bo vrnil v Ljubljano, ker je na izletu z motorjem doživel hud »živčni pretresljaj« in mu na Dolenjskem ni več obstanaka.

Rubensove ženske

SIMONA ČRNAGOJ